KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 5 november 1993 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "houdende coördinatie van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen", verzoek dat door de huidige Minister op 4 februari 1994 en, na amendering van het ontwerp, op 4 mei 1994 werd bevestigd, heeft op 19 mei 1994 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 5 novembre 1993, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "portant coordination de la loi instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités", demande confirmée par le Ministre actuel le 4 février 1994, et, après amendement du projet, le 4 mai 1994, a donné le 19 mai 1994 l'avis suivant :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1.1. In het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit maakt de Koning gebruik van de machtiging tot coördinatie welke Hem wordt verleend in, eensdeels, artikel 145 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, en, anderdeels, artikel 90 van de wet van 15 februari 1993 tot hervorming van de eerstgenoemde wet.

Luidens artikel 145, tweede lid, van de wet van 9 augustus 1963 kan de Koning de bepalingen van die wet coördineren met de bepalingen die haar op het tijdstip van de coördinatie uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd hebben.

Artikel 90, eerste lid, van de wet van 15 februari 1993 maakt de Koning bevoegd om, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de bepalingen van die wet te coördineren met de bepalingen van de wet van 9 augustus 1963.

De voornoemde wetsbepalingen verlenen de Koning welomschreven bevoegdheden voor het uitvoeren van de coördinatieopdracht. Luidens artikel 145, derde lid, van de wet van 9 augustus 1963, kan de Koning in de coördinatie :

"1° een andere volgorde, nummering en, in het algemeen, een andere wijze van voorstelling dan die van de oorspronkelijke teksten aanwenden;

2° andere verwijzingen in de plaats stellen van de verwijzingen die in de oorspronkelijke bepalingen

.../...

voorkomen, inzonderheid om ze in de coördinatie met de nieuwe nummering overeen te brengen;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen in de te coördineren bepalingen vervat, een andere dan de oorspronkelijke redactie aanwenden met het oog op de overeenstemming der bepalingen en de eenheid in de terminologie".

De in artikel 90, tweede lid, van de wet van 15 februari 1993 aan de Koning verleende bevoegdheden met het oog op de in dat artikel bedoelde coördinatie zijn in gelijkaardige bewoordingen omschreven.

1.2. De voorliggende coördinatie heeft uitsluitend betrekking op de bepalingen van de wet van 9 augustus 1963 en de in die wet aangebrachte wijzigingen door inzonderheid de wet van 15 februari 1993. Daarnaast wordt de eerstgenoemde wet aangevuld met een aantal bepalingen welke overeenstemmen met wijzigingen welke op een impliciete wijze door andere wetten in de wet van 9 augustus 1963 werden aangebracht. Daarbij gaat het meer bepaald om de vermelding van een aantal verzekeringsinkomsten in artikel 191 van de coördinatie.

Tevens wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de wet van 9 augustus 1963 in overeenstemming te brengen met de bepalingen van artikel 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen (artikel 191, eerste lid, 7°, van de coördinatie). Rechtsgrond voor deze laatste aanpassing bieden niet de zoëven genoemde wetsartikelen welke de Koning tot de coördinatie machtigen, doch wel artikel 8 van de wet van 1 augustus 1985.

1.3. In de gecoördineerde tekst worden onder meer de artikelen van de wet van 9 augustus 1963, welke niet gewijzigd werden door de wet van 15 februari 1993, aan die wet, meer bepaald aan de erin vervatte wijziging van de beheersstructuur van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, aangepast en worden de artikelen van de eerstgenoemde wet op een doorlopende wijze hernummerd. Tevens worden de interne verwijzingen aangepast. Eén en ander heeft voor gevolg dat de tekst van de wet overzichtelijker en beter leesbaar wordt, hetgeen ongetwijfeld als een verdienste van de stellers van de gecoördineerde tekst mag worden gezien.

De coördinatie gaat niet zover dat ook de structuur van de wet van 9 augustus 1963 wordt aangepast. De indeling van de wet in titels, hoofdstukken en afdelingen wordt in een ruime mate behouden en het is eerder uitzonderlijk dat artikelen worden verplaatst.

2.1. In het verslag aan de Koning wordt vermeld dat de voorliggende coördinatie ter bekrachtiging aan de Wetgevende Kamers zal worden voorgelegd en dat bij die gelegenheid de opheffing zal worden voorgesteld van de overbodig geworden bepalingen die niet in de coördinatie zijn opgenomen.

Een dergelijke bekrachtiging door de wetgever wordt weliswaar niet verplicht gesteld in de sub 1.1. genoemde wetsartikelen welke de Koning tot de coördinatie machtigen, doch is niettemin om verschillende redenen aangewezen. Men weet immers dat de Koning bij het uitvoeren van de coördinatieopdracht binnen de perken van de machtigingsbepalingen dient te blijven en dat, meer algemeen, het tot het wezen van een coördinatie behoort dat geen inhoudelijke, doch uitsluitend vormelijke wijzigingen aan de te coördineren teksten worden aangebracht. Indien derhalve in een coördinatie beleidsopties moeten worden genomen of indien, naar aanleiding van het opstellen van de coördinatie, over bepaalde onderdelen ervan inhoudelijke betwistingen naar voren komen waarbij zou kunnen worden betwijfeld of de Koning ze wel op eigen gezag kan beslechten, bestaat een rechtszekere oplossing er onmiskenbaar in de betrokken coördinatie aan een bekrachtiging door de wetgever te onderwerpen.

2.2. Wat met name het voorliggend ontwerp van coördinatie betreft, lijken bepaalde erin opgenomen wijzigingen inderdaad een beleidskeuze te impliceren of op een inhoudelijke aanpassing van de te coördineren tekst neer te komen.

2.2.1. De wet van 15 februari 1993 heeft de benaming, de samenstelling en de bevoegdheden van de beheersorganen van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, grondig gewijzigd.

Men kan aanvaarden dat het tot de coördinatieopdracht van de Koning behoort dat Hij in de wet van 9 augustus 1963 de benaming van een overheid of beheersorgaan van het R.I.Z.I.V. vervangt door de benaming van een ander orgaan dat sinds de wet van 15 februari 1993 de bevoegdheid van de eerstgenoemde overheid of het eerstgenoemd orgaan uitoefent.

Zo heeft artikel 22 van de wet van 15 februari 1993 aan het Verzekeringscomité een aantal bevoegheden verleend welke voorheen door de betrokken Minister werden uitgeoefend. Derhalve is het niet meer dan passend dat de Koning in het kader van de coördinatie de artikelen van de wet van 9 augustus 1963, welke niet werden gewijzigd bij de wet van 15 februari 1993 en waarin ter zake nog van een beslissingsbevoegdheid van de Minister werd gewaagd, aanpast door in die bepalingen aan de bevoegheid van het Verzekeringscomité te refereren (zie bijvoorbeeld het bepaalde in artikel 47, § 2, van de coördinatie).

Anders wordt het wanneer de Koning dient over te gaan tot de vervanging van de benaming van een beheersorgaan waarvan de bevoegdheden door de wet van 15 februari 1993 over verscheidene organen zijn verspreid. Dat is met name het geval voor het vroegere Beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging, waarvan de bevoegdheden deels door de Algemene raad van de verzekering voor geneeskundige verzorging en deels door het Verzekeringscomité werden overgenomen.

In sommige bepalingen van de gecoördineerde tekst wordt geopteerd voor de vervanging van de benaming van het betrokken beheerscomité door de benaming van één van de organen dat een deel van de bevoegdheden van dat comité heeft overgenomen (in artikel 49 van de gecoördineerde tekst is dat bijvoorbeeld het Verzekeringscomité); in andere bepalingen worden dan weer de beide organen vermeld welke in de plaats van het beheerscomité zijn gekomen (zie onder meer artikel 33 van de gecoördineerde tekst). In sommige gevallen gaat die vermelding zelfs gepaard met een wijziging van de procedure. Zo is luidens het bestaande artikel 34decies van de wet van 9 augustus 1963 in de betrokken aangelegenheid het "advies van het Beheerscomité van de Dienst voor geneeskundige verzorging" vereist, terwijl artikel 59 van de coördinatie een "voorstel van de Algemene raad" en een "advies van het Verzekeringscomité" voorschrijft. Het bestaande artikel 34terdecies, §§ 4 en 5, van de wet van 9 augustus 1963 wordt in dezelfde zin gewijzigd (zie artikel 69, §§ 4 en 5, van de gecoördineerde tekst).

Het spreekt voor zich dat een bekrachtiging van de coördinatie door de Wetgevende Kamers van aard is om elke twijfel omtrent de wettigheid van de door de Koning gemaakte keuzes met betrekking tot de vervanging van de benaming van sommige beheersorganen van het R.I.Z.I.V., weg te nemen.

2.2.2. In de coördinatie worden een aantal discordanties tussen de Nederlandse en de Franse tekst van bepalingen van de wet van 9 augustus 1963 weggewerkt. Daarbij wordt dan telkens de voorkeur gegeven aan de ene tekst boven de andere. Men weet echter dat de beide teksten gelijkelijk

authentiek zijn en dat, wanneer de ene tekst op de andere wordt afgestemd, zulks dient te gebeuren - het corrigeren van louter materiële of manifeste onjuistheden buiten beschouwing gelaten - op grond van aanwijzingen omtrent de vermoede wil van de wetgever, zoals die onder meer kunnen voorkomen in de parlementaire voorbereiding van de betrokken bepalingen.

In de coördinatie worden op die wijze een aantal discordanties tussen de Nederlandse en de Franse tekst van de wet van 9 augustus 1963 weggewerkt. Voor sommige van die correcties is het niet of minder duidelijk waarom de ene versie boven de andere de voorkeur verdient en komt die voorkeur neer op een inhoudelijke wijziging van althans één van de versies van de wet, wat een bijkomende reden uitmaakt voor een bekrachtiging van de coördinatie door de Wetgevende Kamers. Een aantal wijzigingen van die aard worden hierna opgesomd.

2.2.2.1. In artikel 35, § 2, a), van de coördinatie worden in de Nederlandse tekst de woorden "de datum van ontvangst van" weggelaten na de woorden "één maand na", waardoor overeenstemming wordt bereikt met de Franse tekst. In de in bijlage IV opgenomen aantekeningen ter verantwoording van de betrokken wijziging wordt de voorrang voor de Franse versie verklaard door het feit dat onder punt 3° van het eerste lid van paragraaf 2 van dezelfde bepaling identieke bewoordingen worden gebruikt en dat die bewoordingen overeenstemmen met wat in de wet gebruikelijk is voor het bepalen van een adviestermijn.

2.2.2.2. In artikel 110 van de coördinatie wordt de Nederlandse tekst op de Franse afgestemd, wat de vermelding van "de in artikel 86, § 2, bedoelde rechthebbende" betreft (Fr. : "bénéficiaire visé à l'article 86, § 2"). In het bestaande artikel 45, § 2, van de wet van 9 augustus 1963 (artikel 86, § 2, van de coördinatie) wordt echter van "rechthebbenden" (Fr. "bénéficiaires") gewaagd.

2.2.3. Gelet op de voorgenomen wettelijke bekrachtiging van de coördinatie kan tevens van de gelegenheid worden gebruik gemaakt om een aantal discordanties op te heffen welke tussen de Nederlandse en de Franse tekst van de wet van 9 augustus 1963 bestaan en welke niet worden verholpen door de ontworpen coördinatie. Daartoe zouden onder meer nog de hierna vermelde aanpassingen in de wet van 9 augustus 1963 kunnen worden aangebracht.

2.2.3.1. In artikel 22, 3°, van de coördinatie is er een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst, wat de in die bepaling beoogde termijn betreft. De Nederlandse tekst heeft het immers over "14 werkdagen", de Franse over "quinze jours ouvrables".

2.2.3.2. In artikel 37, § 5, derde lid, van de gecoördineerde tekst wordt in de Nederlandse versie geschreven "... al dan niet voldoet aan de bijkomende voorwaarden, andere dan die ..."; in de Franse tekst kan men lezen "... répond ou ne répond pas aux conditions, autres que celles ...".

2.2.3.3. In artikel 40, § 2, van de coördinatie wordt in de Franse tekst duidelijkheidshalve beter geschreven "En cas de non-approbation de l'objectif budgétaire, le Conseil général ...". Op die wijze wordt de Franse tekst volledig met de Nederlandse in overeenstemming gebracht.

2.2.3.4. In de artikelen 49 en volgende van de coördinatie worden in de Nederlandse tekst de termen "streek" en "gewest" door elkaar gebruikt, terwijl in de Franse tekst uitsluitend van "région" sprake is. Een grotere terminologische eenvormigheid ware ook in de Nederlandse tekst aangewezen.

2.2.3.5. In artikel 60, § 1, van de gecoördineerde tekst kan, in de Nederlandse versie, naar analogie met de Franse, worden geschreven "... of zal overschreden worden door de laboratoria voor klinische biologie, worden teruggevorderd bij de laboratoria voor klinische biologie, ...".

2.2.3.6. In artikel 61 van de gecoördineerde tekst is in de Nederlandse versie soms sprake van een "aangepaste" marktaandeelcoefficiënt, terwijl in de Franse tekst louter van een "coefficient-part du marché" wordt gewaagd (zie artikel 61, § 10, h, en r, § 12, vijfde lid en § 14, zevende lid).

In artikel 61, § 14, eerste lid, is daarenboven in de Nederlandse tekst sprake van "aangepaste gefactureerde uitgaven voor klinische biologie" (Fr. "dépenses adaptées de biologie clinique facturées"), terwijl in het tweede lid van dezelfde bepaling in de Nederlandse tekst wordt geschreven "aangepaste uitgaven" en in de Franse "dépenses adaptées facturées".

2.2.3.7. Er is een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst van het zesde lid van artikel 86, § 3, van de coördinatie. Op basis van de Nederlandse tekst lijkt te moeten worden aangenomen dat aan de Koning in die bepaling een facultatief uit te oefenen bevoegdheid wordt verleend ("De Koning kan bepalen ..."). In de Franse tekst daarentegen lijkt het om een verplicht uit te voeren opdracht te gaan ("Le Roi détermine ...").

2.2.3.8. Luidens de Nederlandse tekst van artikel 189 van de coördinatie gebeurt de aanwijzing van de revisoren "met gemeen overleg" (men leze : "in gemeen overleg") tussen de betrokken ministers. De Franse tekst bezigt de termen "de commun accord" (lees : "d'un commun accord").

2.2.3.9. In artikel 191, 7°, vierde lid, van de gecoördineerde tekst kan de Nederlandse versie met de Franse in overeenstemming worden gebracht door te schrijven "... die krachtens artikel 32 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, van rechtswege aangesloten zijn bij de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, ...".

2.2.4. Voor sommige andere wijzigingen welke met de coördinatie in de wet van 9 augustus 1963 worden aangebracht en die niet zozeer het wegwerken van een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst beogen, kan - gezien de inhoudelijke draagwijdte ervan - ook worden betwijfeld of de Koning daarmee binnen de Hem toegemeten machtiging tot coördinatie is gebleven.

2.2.4.1. Luidens artikel 41 van de gecoördineerde tekst kan de Koning, op voorstel of advies van de Algemene Raad, de in artikel 51, § 1, bepaalde data en termijnen aanpassen. De verwijzing naar "artikel 51, § 1" komt in de plaats van die naar "artikel 34bis, §§ 2 en 3" in het bestaande artikel 25quinquies van de wet van 9 augustus 1963. De nieuwe verwijzing lijkt derhalve minder ruim dan de bestaande, vermits de Koning niet wordt gemachtigd de in artikel 51, § 3, vermelde termijn van dertig dagen aan te passen. Als men er echter rekening mee houdt dat artikel 34bis, § 3, van de wet van 9 augustus 1963, grondig werd gewijzigd bij de wet van 30 maart 1994, is het voor een rechtszekere aanpassing van de verwijzing zoals die in het bestaande artikel 25quinquies van de wet voorkomt, aangewezen dat deze door de wetgever wordt bekrachtigd.

2.2.4.2. Het in artikel 53, eerste lid, van de gecoördineerde tekst bedoelde getuigschrift zal, in geval van toepassing van de derdebetalersregeling, enkel nog aan de verzekeringsinstelling moeten worden uitgereikt. Luidens het bestaande artikel 34quater, eerste lid, van de wet moet het getuigschrift in dat geval aan zowel de rechthebbende als aan de verzekeringsinstelling worden overhandigd. Aan de Raad van State is meegedeeld dat de wijziging welke met artikel 53, eerste lid, van de coördinatie in het zoëven genoemde artikel 34quater, eerste lid, wordt aangebracht, een reeds in de praktijk gevolgde handelwijze bevestigt. Zulks neemt niet weg dat artikel 53, eerste lid, een inhoudelijke wijziging van het bestaande artikel 34quater, eerste lid, van de wet, bevat, welke het wenselijk maakt dat de wetgever deze bevestigt.

2.2.4.3. In artikel 125, tweede lid, van de gecoördineerde tekst wordt gerefereerd aan "de in artikel 32, eerste lid, 7°, 11° en 12°, bedoelde gerechtigden". Die referentie is - wat de verwijzing naar artikel 32, eerste lid, 11°, betreft - ruimer dan die in het bestaande artikel 70, tweede lid, van de wet, vermits die bepaling geen verwijzing naar het overeenkomstige punt 8quater van artikel 21, eerste lid, van de wet bevat.

2.2.4.4. Naar luid van artikel 188, zesde lid, van de gecoördineerde tekst is het bepaalde in artikel 188 eveneens van toepassing op de regeringscommissarissen die bij het R.I.Z.I.V. "rechtstreeks krachtens de voornoemde wet van 16 maart 1954 worden aangewezen".

In de aantekeningen ter verantwoording wordt daaromtrent het volgende gesteld :

> "In het eerste en vijfde lid is er bovendien geen verwijzing naar een artikel uit het hoofdstuk over de verzekering voor geneeskundige verzorging daar thans door de wet van 9 augustus 1963, zoals gewijzigd door de wet van 15 februari 1993, geen regeringscommissarissen meer zijn voorzien bij de Algemene raad van de verzekering voor geneeskundige verzorging en bij het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging.
>
> Krachtens artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut bestaan er echter toch regeringscommissarissen bij het Verzekeringscomité. Daar niet blijkt dat de wetgever artikel 188 op deze regeringscommissarissen niet van toepassing wou verklaren, wordt artikel 188 aangevuld met een bepaling dat het artikel eveneens van toepassing is op regeringscommissarissen

die bij het Instituut rechtstreeks worden aangewezen krachtens de wet van 16 maart 1954".

Deze toelichting is niet van aard afbreuk te doen aan de vaststelling dat artikel 188, zesde lid, van de gecoördineerde tekst neerkomt op een aanvulling van de wet van 9 augustus 1963. Een dergelijke aanvulling behoort niet tot wat tot de coördinatiebevoegdheid van de Koning kan worden gerekend en vereist minstens een bekrachtiging door de wetgever.

2.2.4.5. In artikel 191, eerste lid, 21°, van de gecoördineerde tekst worden als verzekeringsinkomsten vermeld "de bedragen die, afkomstig van andere sectoren van de sociale zekerheid, bij of krachtens de wet aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen worden toegewezen".

Al lijkt het aangewezen dat de opsomming van verzekeringsinkomsten in artikel 191, eerste lid, van de coördinatie met een algemene bepaling in de zin van punt 21° wordt aangevuld, dan moet niettemin worden vastgesteld dat in de wet van 9 augustus 1963 niet een dergelijke bepaling is opgenomen. Het betreft hier derhalve eveneens een aanvulling van die wet welke de coördinatieopdracht van de Koning overschrijdt en om die reden een wettelijke bekrachtiging behoeft.

2.2.4.6. Luidens artikel 193, § 1, derde lid, van de gecoördineerde tekst bepaalt de Koning de wijze van verdeling onder de verzekeringsinstellingen van onder meer de in artikel 192, vierde lid, 1°, g), bedoelde inkomsten. Die

inkomsten zijn die bedoeld in artikel 191, eerste lid, 9°, van de coördinatie en strekken tot de financiering van bepaalde op de sociale reclassering van de minder-validen betrekking hebbende taken.

In artikel 24, § 1, van de wet van 16 april 1963 betreffende sociale reclassering van de minder-validen wordt de financiering van de lasten die voortvloeien uit de vervulling van de opdracht van het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen geregeld. Die bepaling draagt de Koning op de uitvoeringsmodaliteiten van dat artikel vast te stellen. In artikel 193, § 1, derde lid, van de coördinatie wordt er kennelijk van uitgegaan dat die delegatie tevens de bevoegdheid omvat om de betrokken inkomsten onder de verzekeringsinstellingen te verdelen. Teneinde elke onzekerheid omtrent de juistheid van die interpretatie van ’s Konings bevoegdheid ter zake uit te sluiten, ware het wenselijk dat die interpretatie naar aanleiding van de bekrachtiging van de coördinatie door de wetgever zou worden bijgetreden.

2.3. Uit de sub 2.2. gemaakte opmerkingen valt af te leiden dat het aangewezen is de ontworpen coördinatie ter bekrachtiging aan de wetgever voor te leggen. In aansluiting hierop mag tevens erop worden gewezen dat, in de mate dat in de coördinatie bepalingen zijn vervat met betrekking tot welke kan worden betwijfeld of het opnemen ervan niet de aan de Koning verleende machtiging tot coördinatie overstijgt, zal moeten worden voldaan aan het substantieel vormvoorschrift van artikel 15 van de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg.

3. In de ontworpen coördinatie is naar een uniformisering van de terminologie van de wet van 9 augustus 1963 gestreefd. Zulks staat nochtans niet de vaststelling in de weg dat bepaalde termen op een meer eenvormige wijze zouden kunnen worden gebruikt dan in de ontworpen coördinatie het geval is.

3.1. In de Nederlandse tekst van de coördinatie worden de termen "hospitaliseren" en "opnemen in een ziekenhuis" door elkaar gebruikt (vergelijk bijvoorbeeld de artikelen 57 en 191 met de artikelen 46, 53, 100 en 206). De Franse tekst hanteert uitsluitend de term "hospitaliser". Een zelfde uniformiteit ware ook in de Nederlandse tekst op haar plaats.

3.2. De coördinatie gebruikt in de Nederlandse tekst de termen "verstrekkingen" en "prestaties" door elkaar om ermee de geneeskundige verstrekkingen in de zin van artikel 23 van de wet van 9 augustus 1963 (artikel 34 van de gecoördineerde tekst) aan te duiden (Fr. "prestations"). Het verdient aanbeveling, precies omwille van de in artikel 34 van de coördinatie gebezigde terminologie, erin uitsluitend van "verstrekkingen" te gewagen wanneer geneeskundige verstrekkingen worden beoogd.

3.3. In de coördinatie wordt soms voor een bepaalde terminologie geopteerd welke afwijkt van de terminologie die wordt gehanteerd in de tekst welke in de coördinatie wordt geïntegreerd. Zo wordt in artikel 191 van de gecoördineerde tekst gebruik gemaakt van de term "rijkstegemoetkoming" (Fr. "intervention de l'Etat"), terwijl in de wet van

29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers de term "rijkstoelage" (Fr. "subvention de l'Etat") wordt gebezigd.

Volgens het Benelux Sociaalrechtelijk Woordenboek (derde uitgave) is een "tegemoetkoming" (Fr. "allocation", "intervention", "subvention") een uitkering krachtens een regeling van sociale bijstand (bijvoorbeeld een tegemoetkoming aan minder-validen), of een gehele of gedeeltelijke vergoeding van gemaakte kosten of gederfde inkomsten, of een uitkering, toegekend aan werknemers of ondernemingen om de tewerkstelling te bevorderen.

Volgens hetzelfde woordenboek dient onder "toelage" (Fr. "allocation", "subside", "subvention") onder meer te worden verstaan het bedrag waarvan de omvang naargelang van de omstandigheden wordt vastgesteld en dat de overheid toekent aan lagere overheidsorganen, aan andere overheidsdiensten of aan particuliere instellingen die door of krachtens de wet met een functie van algemeen belang zijn belast. Het woordenboek omschrijft voorts het begrip "rijkstoelage" (Fr. "subvention de l'Etat") als een toelage, verstrekt door de centrale overheid. Het begrip "rijkstegemoetkoming" wordt daarentegen niet vermeld.

Uit de voornoemde begripsomschrijvingen en rekening houdend met de draagwijdte van artikel 191 van de gecoördineerde tekst, blijkt dat in die bepaling beter het begrippenpaar "rijkstoelage/subvention de l'Etat" wordt gehanteerd.

4. Wat het gebruik van hoofd- en kleine letters in de ontworpen coördinatie betreft, zijn de stellers ervan uitgegaan dat de verschillende beheersorganen van het R.I.Z.I.V. met een hoofdletter worden aangeduid, terwijl voor sommige diensten ervan is geopteerd voor een hoofd-, dan wel een kleine letter, al naar het gaat om respectievelijk een specifieke verwijzing (bijvoorbeeld "de Technische raad voor kinesitherapie"), dan wel een algemene vermelding (bijvoorbeeld "de betrokken technische raden"). Een dergelijke handelwijze kan worden bijgetreden, zij het dat deze alsdan consequent in de gehele coördinatie moet worden gevolgd. Wat dat betreft moet men vaststellen dat sommige begrippen ten onrechte met een hoofdletter worden aangeduid. Te denken valt daarbij aan de aanduiding van bepaalde algemene en bijzondere diensten of van de begrotings- en financieel adviseur, welke laatste enkel in artikel 17, tweede lid, 6°, met een kleine letter wordt vermeld. Bovendien geschiedt, in afwijking van de zoëven uiteengezette handelwijze, ook de algemene vermelding van de technische raden in sommige bepalingen van de coördinatie nog met een hoofdletter.

5. Op de tekst van de gecoördineerde wet volgen vier bijlagen, bevattende respectievelijk de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen (bijlage I), de inhouds- en concordantietabel van de coördinatie met de oorspronkelijke wet van 9 augustus 1963 (bijlage II), de concordantietabel van de oorspronkelijke wet met de coördinatie (bijlage III) en een aantal aantekeningen ter verantwoording (bijlage IV).

Het zou de overzichtelijkheid en derhalve de begrijpelijkheid van de ontworpen coördinatie ten goede komen indien de inhoudsopgave in een aparte bijlage werd opgenomen. In de thans voorliggende tekst valt die inhoudsopgave immers enkel te consulteren mits men tevens van de concordantietabel in bijlage II kennis neemt.

6. De Regering zal ervoor oog moeten hebben dat, ingeval naar aanleiding van het advies van de Raad van State wijzigingen worden aangebracht in de ontworpen coördinatie, zo nodig ook het voetnotenapparaat en de aantekeningen ter verantwoording met die wijzigingen zullen moeten worden in overeenstemming gebracht.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Coördinatiebesluit.

1. Het voorliggend ontwerp van coördinatie is niet met toepassing van de wet van 13 juni 1961 betreffende de coördinatie en de codificatie van wetten, tot stand gekomen. De Koning maakt immers gebruik van de machtiging tot coördinatie welke is vervat in, eensdeels, artikel 145 van de wet 9 augustus 1963 en, anderdeels, artikel 90 van de wet van 15 februari 1993. Er is derhalve geen reden om in de aanhef van het coördinatiebesluit van de wet van 13 juni 1961 melding te maken.

2. De coördinatie wordt te baat genomen om de wet van 9 augustus 1963 in overeenstemming te brengen met het bepaalde in artikel 1 van de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen (zie artikel 191, eerste lid, 7°, van de gecoördineerde tekst). De Koning put daartoe de nodige rechtsgrond uit artikel 8 van dezelfde wet van 1 augustus 1985. Van deze laatste bepaling dient derhalve in de aanhef van het coördinatiebesluit melding te worden gemaakt.

3. In artikel 1 van het ontwerp-besluit dienen enkel de wetten of bepalingen ervan te worden aangegeven welke in de coördinatie zijn opgenomen. Wetten waarnaar in de coördinatie enkel wordt verwezen of waarop de terminologie van de gecoördineerde tekst wordt afgestemd, dienen derhalve niet te worden vermeld.

4. Het is nuttig om het ontwerp van coördinatiebesluit aan te vullen met een bepaling waarin het opschrift van de coördinatie wordt vermeld.

5. Mede rekening houdend met de voorgaande opmerkingen, wordt voor het coördinatiebesluit de volgende redactie in overweging gegeven :

"KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE COÖRDINATIE VAN DE BEPALINGEN VAN DE WET VAN 9 AUGUSTUS 1963 TOT INSTELLING EN ORGANISATIE

VAN EEN REGELING VOOR VERPLICHTE VERZEKERING VOOR GENEESKUNDIGE VERZORGING EN UITKERINGEN.

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET,

Gelet op de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, inzonderheid op artikel 145;

Gelet op de wet van 1 augustus 1985 houdende sociale bepalingen, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op de wet van 15 februari 1993 tot hervorming van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, inzonderheid op artikel 90;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Artikel 1. De hierna genoemde bepalingen, met inachtneming van de wijzigingen die ze hebben ondergaan, worden gecoördineerd volgens de bij dit besluit gevoegde tekst :

1° de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gewijzigd bij ... (opsomming van alle wijzigende teksten);

2° artikel 26, in zoverre het van toepassing is op de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, en artikel 39bis, § 3, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 214 van 30 september 1983 en nr. 528 van 31 maart 1987;

3° artikel 6 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen;

4° artikel 7, § 2, eerste, derde en vierde lid, van de wet betreffende de afschaffing en de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd op 13 maart 1991, gewijzigd bij de wet van 26 juni 1992;

5° de wet van 15 februari 1993 tot hervorming van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering".

Art. 2. De coördinatie zal het volgende opschrift dragen : "Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen".

Art. 3. Onze Minister van Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te

VAN KONINGSWEGE:

De Minister van Sociale Zaken,

M. DE GALAN".

Tekst van de coördinatie.

Opschrift.

Overeenkomstig hetgeen gebruikelijk is voor het opschrift van een gecoördineerde tekst, schrijve men in fine van het opschrift "..., gecoördineerd op ... (datum van het coördinatiebesluit)".

Artikel 5.

In fine van het eerste lid wordt, om taalkundige redenen, beter geschreven "... en heeft rechtspersoonlijkheid" in plaats van "... en geniet rechtspersoonlijkheid".

De redactie van andere bepalingen van de coördinatie (zie de artikelen 6 en 10) kan dan in dezelfde zin worden aangepast.

In de laatste zin van artikel 5, derde lid, wordt gesteld dat alleen de leden "beslissende stem" hebben. In andere bepalingen (bijvoorbeeld in artikel 6, tweede lid) leest men dat alleen de leden "stemgerechtigd" zijn. De Franse tekst gebruikt uitsluitend de woorden "voix délibérative". Een zelfde terminologische eenvormigheid ware ook in de Nederlandse tekst op haar plaats.

Artikel 18.

Men leze in het eerste lid "..., door de bemiddeling van het Verzekeringscomité, en aan de Minister verslag uit ...".

Artikel 26.

De Regering zal zich erover moeten beraden of eraan niet de voorkeur moet worden gegeven het bepaalde in artikel 50, § 2 - dat een specifieke bepaling bevat met betrekking tot de erin bedoelde commissies - als een afzonderlijke paragraaf 2 in artikel 26 te integreren. In dat geval zal het ontworpen artikel 26 - dat een algemene draagwijdte heeft - in een aparte paragraaf 1 moeten worden ondergebracht en zal de redactie van artikel 50, § 2, uiteraard moeten worden aangepast.

Artikel 28.

In de Nederlandse tekst van artikel 28, § 2, zesde lid, lijkt het inhoudelijk meer correct te spreken over een "gewone meerderheid" in plaats van over een "betrekkelijke meerderheid".

Artikel 32.

Er is geen reden om in artikel 32, eerste lid, 1° en 9°, nog gebruik te maken van de terminologie van de wet van 9 augustus 1963 zoals die gold voor de wijziging ervan bij de wet van 15 februari 1993.

Artikel 35.

In artikel 35, § 2, 1°, schrijve men in de Nederlandse tekst "..., die beslist over het doorsturen ervan aan het Verzekeringscomité".

In artikel 35, § 2, 4°, lijkt de verwijzing naar "artikel 51, § 3, laatste lid" te moeten worden uitgebreid tot een verwijzing naar het gehele artikel 51, § 3, vermits in het laatste lid van die paragraaf weliswaar bevoegdheden worden gedelegeerd aan de Koning, doch die delegatie samenhangt met de procedure welke in de overige leden van die paragraaf wordt beschreven.

Artikel 36.

In artikel 36, derde lid, kan het volstaan te schrijven "... over de voorstellen bedoeld in het eerste en het tweede lid".

Artikel 42.

Luidens artikel 42, derde lid, worden de overeenkomsten ter goedkeuring aan het Verzekeringscomité voorgelegd. Het verdient aanbeveling om, in de voetnoot bij artikel 42 of minstens in de aantekeningen ter verantwoording, te verduidelijken waarom artikel 42, derde lid, in de coördinatie dient te worden behouden, inzonderheid gelet op het bepaalde in artikel 22, 3°. Zonder een dergelijke verduidelijking kunnen immers vragen rijzen omtrent de interne coherentie van de betrokken bepalingen van de coördinatie, temeer daar moet worden vastgesteld dat in artikel 50, dat de betrekkingen met de geneesheren en de tandheelkundigen regelt, geen bepaling in de zin van artikel 42, derde lid, is opgenomen.

Artikel 47.

In artikel 47, § 1, wordt een discordantie tussen de Nederlandse en de Franse tekst weggewerkt, wat de "in artikel 37, § 12, bedoelde tegemoetkomingen" betreft. Het verdient aanbeveling ter zake een aantekening ter verantwoording op te nemen.

Artikel 49.

In artikel 49, § 5, vierde lid, leze men in de Nederlandse tekst "...; alsdan kunnen, indien het in het tweede lid bepaalde quorum is bereikt, de bepalingen van het derde lid ...".

In de Franse tekst van diezelfde bepaling schrijve men "visé aux alinéas 2 et 3", "fixé à l'alinéa 2", "les dispositions de l'alinéa 3" (tweemaal) en "celles de l'alinéa 2".

Artikel 50.

Onverminderd de in dit advies gedane suggestie tot het integreren van het bepaalde in artikel 50, § 2, in artikel 26, worden in het vierde lid van de voornoemde paragraaf de woorden "drie vierdemeerderheid" beter vervangen door de woorden "drievierde meerderheid".

Artikel 51.

In artikel 51, § 1, zesde lid, 2°, eerste lid, schrijve men in de Franse tekst "... sont de stricte application; ces conditions sont celles ...".

Artikel 52.

In artikel 52, § 1, vierde lid, wordt, in tegenstelling met wat in andere soortgelijke bepalingen van de coördinatie het geval is, nog in de tussenkomst van de Minister voorzien. Uit de wet van 15 februari 1993 volgt dat ter zake van het Verzekeringscomité en niet van de Minister moet worden melding gemaakt. Deze laatste zal trouwens overeenkomstig artikel 22, 3°, van de coördinatie verzet kunnen aantekenen tegen de beslissing van het Verzekeringscomité.

Artikel 59.

Onverminderd de algemene opmerking sub 2.2.1., moet uit de redactie van artikel 59 worden afgeleid dat de Koning enkel een besluit zal kunnen nemen mits de Algemene raad ter zake vooraf een initiatief heeft genomen onder de vorm van een voorstel. Door de gemachtigde ambtenaar is meegedeeld dat zulks geenszins de bedoeling is, hetgeen blijkt uit de in bijlage IV opgenomen aantekeningen ter verantwoording. Het verdient dan ook aanbeveling de redactie van artikel 59 aan te passen door erin niet van een initiatiefrecht van de Algemene raad, maar bijvoorbeeld louter van een adviesbevoegdheid van die raad te gewagen. Een dergelijke aanpassing kan worden geacht binnen de grenzen van de coördinatiebevoegdheid van de Koning te liggen.

Artikel 60.

De derde zin van artikel 60, §§ 1 en 7, horen, gelet op de draagwijdte van de betrokken bepalingen, thuis in bijlage I "Bepalingen niet opgenomen in de coördinatie". Indien op die suggestie wordt ingegaan, zal voetnoot (60) moeten worden aangepast, in die zin dat de woorden "en 8" zullen moeten worden geschrapt, alsook de verwijzing naar de wet van 26 juni 1992, artikel 20. De vervanging van de woorden "Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering" door het woord "Instituut" zal moeten wegvallen en paragraaf 8 zal niet moeten worden vernummerd tot een paragraaf 7. Tevens zullen alle wijzigingen aan en verwijzingen in paragraaf 7 kunnen worden weggelaten.

Artikel 61.

Er is geen reden om de bepalingen van artikel 34undecies bis, §§ 1 tot 9, van de wet van 9 augustus 1963, welke tijdelijke bepalingen zijn en uitsluitend van toepassing zijn op de verstrekkingen verricht tot 31 december 1990, in de coördinatie op te nemen. Overeenkomstig hetgeen gebruikelijk is in coördinaties als de voorliggende, worden die tijdelijke bepalingen beter in bijlage I ervan opgenomen.

Voorts zal men ermee rekening houden dat in het advies nr. L. 23.207/1 dat de Raad van State, afdeling wetgeving, op 31 maart 1994 heeft uitgebracht over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het

koninklijk besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering" een aanpassing van het opschrift van het voornoemd koninklijk besluit van 14 september 1984 werd aanbevolen, gelet op de gewijzigde terminologie van de wet van 9 augustus 1963. Indien op die aanbeveling is ingegaan, zal die aanpassing uiteraard ook in artikel 61, § 1, a), van de gecoördineerde tekst moeten worden aangebracht.

Artikel 69.

In de mate dat in artikel 69, §§ 4 en 5, wordt gerefereerd aan het vereiste van een "voorstel" van de Algemene raad, kan worden verwezen naar de opmerking die bij de overeenkomstige bepaling van artikel 59 is gemaakt.

Voorts dient in fine van de Franse tekst van artikel 69, § 5, te worden geschreven "... aux bénéficiaires hospitalisés ou non hospitalisés".

Artikel 71.

Ook met betrekking tot het tweede lid van artikel 71 kan worden verwezen naar de opmerking die bij artikel 59 is gemaakt, wat het erin vermelde vereiste van een "voorstel" van de Algemene raad betreft.

Artikel 86.

Naar analogie met wat het geval is voor de sector van de geneeskundige verzorging kan worden overwogen de woorden "verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, sector van de uitkeringen" te vervangen door de woorden "verzekering voor de uitkeringen". Zulks zou de eenvormigheid en derhalve de leesbaarheid van de coördinatie ten goede komen. In dat geval zullen nog andere bepalingen van de coördinatie in die zin moeten worden aangepast (zo onder meer artikel 97).

Artikel 87.

In de Nederlandse tekst van artikel 87, vierde lid, schrijve men "... Evenwel worden de rechten van deze werknemers over de eerste zes maanden ...".

Artikel 93.

In de Nederlandse tekst van voetnoot (93) dienen telkens de woorden "eerste lid" te worden geschrapt.

Artikel 102.

In het derde lid wordt beter geschreven "Onverminderd de voorwaarden bepaald in artikel 101, kan het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen geheel of gedeeltelijk afzien ...".

Artikel 105.

De voetnoot (105) zou aan leesbaarheid winnen indien erin werd verduidelijkt dat de woorden "hetzij in een gevangenis is opgesloten of in een gesticht voor sociale bescherming is geïnterneerd" worden vervangen door de nieuwe tekst.

Artikel 113.

In de Franse tekst van artikel 113, eerste lid, kan, zoals in de Nederlandse tekst, worden geschreven "..., pour chaque jour ouvrable des périodes de repos de maternité, visées à l'article 114 ...".

Artikel 144.

In de Nederlandse tekst van artikel 144, § 1, eerste lid, worden - zoals gebruikelijk is -, de woorden "Franstaligen" en "Nederlandstaligen" beter van plaats gewisseld. In dat geval zal hiervan in voetnoot (144) melding moeten worden gemaakt.

Artikel 181.

De verwijzing naar artikel 12, 10°, in artikel 181, vierde lid, van de coördinatie is een correctie van de verwijzing naar artikel 8, 9°, van de wet van 9 augustus

1963, welke voorkomt in het bestaande artikel 113, vierde lid, van die wet. Het verdient aanbeveling om omtrent deze correctie enige verduidelijking te geven in de aantekeningen ter verantwoording.

Artikel 191.

In artikel 191, eerste lid, 2°, worden onder meer de persoonlijke bijdragen beoogd, gestort met toepassing van artikel 129, 2°. Vermits de delegatie welke in de laatstgenoemde bepaling aan de Koning wordt verleend, niet met zoveel woorden op de verplichting tot het betalen van persoonlijke bijdragen betrekking heeft, ware het aangewezen om in artikel 191, eerste lid, 2°, te schrijven : "2° de persoonlijke bijdragen gestort door de gerechtigden met toepassing van onder meer ...". Een gelijkaardige tekstaanpassing zal dan in artikel 192, vierde lid, 1°, b) en 2°, b), moeten worden aangebracht.

Nog in artikel 191, eerste lid, dienen - overeenkomstig hetgeen gebruikelijk is in een coördinatie - het derde, vierde en vijfde lid, van punt 15° uit de coördinatie te worden gelicht om te worden opgenomen in bijlage I.

Artikel 195.

Gelet op de draagwijdte van artikel 195, § 2, derde lid, volstaat het die bepaling in bijlage I op te nemen.

Bijlagen.

1. In bijlage III worden bij artikel 19 van de wet van 9 augustus 1963 - artikel 26 in de gecoördineerde tekst - tevens de wijzigende wetten van artikel 27 van die wet vermeld. Die vermelding wordt echter beter bij het laatstgenoemde artikel in de concordantietabel opgenomen.

2. Nog in bijlage III worden de andere wetten of bepalingen ervan die met de wet van 9 augustus 1963 worden gecoördineerd, vermeld bij het artikel van de wet van 9 augustus 1963 waarmee die wetten of bepalingen worden samengebracht. Een meer correcte en gebruikelijke wijze van handelen bestaat er echter in om die wetten en bepalingen afzonderlijk te vermelden (zie bijvoorbeeld bijlage II bij de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, B.S., 21 augustus 1991).

3. Het in bijlage III vermelde artikel 142 van de wet van 9 augustus 1963 dient als een wijzigende bepaling en niet als een opheffingsbepaling te worden omschreven.

4. In bijlage IV is niet duidelijk welk artikel van het ontwerp precies wordt bedoeld na artikel 57. De Nederlandse tekst heeft het over "artikel 58, § 5, van het ontwerp", de Franse over "article 58, § 5, 2, du projet". Artikel 58 bestaat echter uit slechts twee paragrafen.

OBSERVATIONS GENERALES.

1.1. Dans le projet d'arrêté soumis pour avis, le Roi fait usage du pouvoir d'établir une coordination que Lui confèrent, d'une part, l'article 145 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, et d'autre part, l'article 90 de la loi du 15 février 1993 portant réforme de la loi précitée.

Selon l'article 145, alinéa 2, de la loi du 9 août 1963, le Roi peut coordonner les dispositions de cette loi et les dispositions qui les ont expressément ou implicitement modifiées au moment où la coordination sera établie.

L'article 90, alinéa 1er, de la loi du 15 février 1993 confère au Roi le pouvoir de coordonner, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les dispositions de cette loi et les dispositions de la loi du 9 août 1963.

Les dispositions législatives précitées attribuent au Roi des pouvoirs bien définis en ce qui concerne l'exécution de la coordination. Selon l'article 145, alinéa 3, de la loi du 9 août 1963, le Roi peut, dans la coordination :

"1° adopter un ordre, un numérotage et, en général une présentation, différents de ceux des textes originels;

2° remplacer les références qui figurent dans les dispositions originelles notamment pour assurer la concordance dans le numérotage nouveau;

3° sans porter atteinte aux principes inscrits dans les dispositions à coordonner, adopter une rédaction différente de la rédaction originelle, en vue d'assurer la concordance des dispositions et d'unifier la terminologie".

.../...

Les pouvoirs que l'article 90, alinéa 2, de la loi du 15 février 1993 attribue au Roi pour assurer la coordination visée par cet article, sont définis dans des termes similaires.

1.2. La coordination examinée se rapporte uniquement aux dispositions de la loi du 9 août 1963 et aux modifications apportées à cette loi notamment par la loi du 15 février 1993. Par ailleurs, cette première loi est complétée par un nombre de dispositions correspondant à des modifications apportées de manière implicite par d'autres lois à la loi du 9 août 1963. A cet égard, il s'agit plus précisément de l'énoncé, à l'article 191 du projet de coordination, d'un nombre de ressources de l'assurance.

En outre, la loi du 9 août 1963 est mise en harmonie, par la même occasion, avec l'article 1er de la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales (article 191, alinéa 1er, 7°, de la coordination en projet). C'est l'article 8 de la loi du 1er août 1985 et non les articles de loi prérappelés autorisant le Roi à établir une coordination, qui fournissent un fondement légal à ce dernier remaniement.

1.3. Dans le texte coordonné, les articles de la loi du 9 août 1963 non modifiés par la loi du 15 février 1993 sont notamment adaptés à cette loi, plus précisément à la modification qu'elle comporte de la structure de gestion de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, et les articles de la loi citée en premier lieu sont affectés d'une numérotation continue. Au surplus, les références internes sont adaptées. Ces deux opérations améliorent la clarté et

la lisibilité du texte de la loi, ce résultat prouvant incontestablement être porté au crédit des auteurs du texte coordonné.

La coordination ne va pas jusqu'à adapter également la structure de la loi du 9 août 1963. La division de la loi en titres, chapitres et sections est maintenue dans une large mesure et il est plutôt exceptionnel que des articles soient déplacés.

2.1. Le rapport au Roi indique que la confirmation de la coordination examinée sera proposée aux Chambres législatives et que, par la même occasion, il sera proposé d'abroger les dispositions devenues superflues qui ne sont pas reproduites dans la coordination.

Si une telle confirmation par le législateur n'est pas imposée par les articles de loi visés sous 1.1. qui autorisent le Roi à établir une coordination, elle est cependant recommandée pour divers motifs. Nul n'ignore, en effet, que le Roi a l'obligation, dans l'exécution de la coordination, de ne pas excéder les limites des dispositions d'habilitation et que, d'une manière plus générale, il est de l'essence d'une coordination qu'il soit apporté uniquement des modifications formelles et non de fond aux textes à coordonner. Par conséquent, si une coordination doit s'accompagner d'options politiques ou si la rédaction de la coordination fait surgir, à propos de certains de ses éléments, des contestations de fond quant à savoir s'il est effectivement au pouvoir du Roi de les trancher de sa propre autorité, la solution consiste incontestablement, du point de vue de la sécurité juridique, à soumettre la coordination concernée à une confirmation par le législateur.

2.2. En ce qui concerne notamment le projet de coordination examiné, certaines modifications qui y figurent paraissent impliquer effectivement un choix politique ou équivaloir à une adaptation quant au fond du texte à coordonner.

2.2.1. La loi du 15 février 1993 a modifié fondamentalement la dénomination, la composition et les compétences des organes de gestion de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité.

Il peut être admis que le pouvoir de coordination du Roi consiste à remplacer, dans la loi du 9 août 1963, la dénomination d'une autorité ou d'un organe de gestion de l'I.N.A.M.I. par celle d'un autre organe qui exerce, depuis la loi du 15 février 1993, la compétence de l'autorité ou de l'organe visé en premier lieu.

C'est ainsi que l'article 22 de la loi du 15 février 1993 a attribué au Comité d'assurance un nombre de compétences qui étaient exercées auparavant par le Ministre concerné. Il est judicieux dès lors que le Roi adapte, dans le cadre de la coordination, les articles de la loi du 9 août 1963, qui n'ont pas été modifiés par la loi du 15 février 1993 et qui font toujours état, en cette matière, d'un pouvoir de décision du Ministre, en faisant référence, dans ces dispositions, à la compétence du Comité de l'assurance (voir, par exemple, l'article 47, § 2, de la coordination).

Il en va autrement lorsque le Roi doit procéder au remplacement de la dénomination d'un organe de gestion dont la loi du 15 février 1993 a réparti les attributions entre

divers organes. Tel est notamment le cas de l'ancien Comité de gestion du Service des soins de santé, dont les attributions ont été reprises en partie par le Conseil général de l'assurance soins de santé et en partie par le Comité de l'assurance.

Certaines dispositions du texte coordonné optent pour le remplacement de la dénomination du comité de gestion concerné par celle d'un des organes qui a repris une partie des compétences de ce comité (à l'article 49 du texte coordonné, il s'agit, par exemple, du Comité de l'assurance); d'autres dispositions, quant à elles, font mention des deux organes qui se sont substitués au comité de gestion (voir notamment l'article 33 du texte coordonné). Dans certains cas, cette mention s'accompagne même d'une modification de la procédure. C'est ainsi que, selon l'article 34decies existant de la loi du 9 août 1963, l'"avis du Comité de gestion du Service des soins de santé" est requis dans la matière considérée, alors que l'article 59 de la coordination prescrit une "proposition du Conseil général" et un "avis du Comité de l'assurance". L'article 34terdecies, §§ 4 et 5, existant de la loi du 9 août 1963 est modifié dans le même sens (voir l'article 69, §§ 4 et 5, du texte coordonné).

Il va sans dire qu'une confirmation de la coordination par les Chambres législatives serait de nature à balayer toute incertitude quant à la légalité des choix faits par le Roi en ce qui concerne le remplacement de la dénomination de certains organes de gestion de l'I.N.A.M.I.

2.2.2. La coordination élimine un nombre de discordances entre les versions française et néerlandaise des dispositions de la loi du 9 août 1963. La préférence se porte alors chaque fois sur l'un des deux textes. Or, les deux textes sont pareillement authentiques. Le choix entre les deux textes doit se faire - mise à part la rectification d'erreurs purement matérielles ou manifestes - sur le fondement d'indications à propos de la volonté présumée du législateur, telles qu'elle peuvent notamment se dégager des travaux préparatoires relatifs aux dispositions concernées.

La coordination élimine de cette manière un nombre de discordances entre les textes français et néerlandais de la loi du 9 août 1963. En ce qui concerne certaines de ces rectifications, il n'apparaît pas ou pas très clairement pour quel motif l'une des versions est préférée à l'autre et cette préférence équivaut à modifier la teneur de l'une des versions au moins de la loi, raison supplémentaire pour que les Chambres législatives ratifient la coordination. Un nombre de modifications de cet ordre sont énumérées ci-après.

2.2.2.1. A l'article 35, § 2, a), de la coordination, le texte néerlandais omet les mots "de datum van ontvangst van" après le mots "één maand na", en sorte qu'il se trouve en harmonie avec le texte français. Dans les notes justificatives, figurant à l'annexe IV, de la modification concernée, la priorité est accordée à la version française, dès lors que le paragraphe 2, alinéa 1er, 3° de la même disposition fait usage de termes identiques et que ceux-ci sont conformes à la formulation habituelle dans la loi pour déterminer le délai prévu pour donner un avis.

2.2.2.2. A l’article 110 de la coordination, le texte néerlandais est mis en harmonie avec le texte français, en ce qui concerne le membre de phrase "bénéficiaire visé à l’article 86, § 2" (en néerlandais : "de in artikel 86, § 2, bedoelde rechthebbende"). L’article 45, § 2, existant de la loi du 9 août 1963 (article 86, § 2, de la coordination) fait toutefois état de "bénéficiaires" (en néerlandais : rechthebbenden").

2.2.3. Eu égard au projet de confirmation de la coordination par le législateur, un nombre de discordances qui existent entre les versions française et néerlandaise de la loi du 9 août 1963 et auxquelles la coordination en projet ne porte pas remède, pourraient également être éliminées par la même occasion. A cet effet, les adaptations figurant ci-après pourraient notamment être apportées également à la loi du 9 août 1963.

2.2.3.1. L’article 22, 3°, de la coordination comporte une discordance entre les textes français et néerlandais, en ce qui concerne le délai visé par cette disposition. En effet, le texte français fait état de "quinze jours ouvrables", alors que le texte néerlandais fait mention de "14 werkdagen".

2.2.3.2. A l’article 37, § 5, alinéa 3, du texte coordonné, la version française porte "... répond ou ne répond pas aux conditions, autres que celles ..."; la version néerlandaise prévoit "... al dan niet voldoet aan de bijkomende voorwaarden, andere dan die ...".

2.2.3.3. A l'article 40, § 2, de la coordination, mieux vaudrait, par souci de clarté, écrire, dans le texte français "En cas de non-approbation de l'objectif budgétaire, le Conseil général ...". Le texte français est de la sorte mis complètement en concordance avec le texte néerlandais.

2.2.3.4. Dans les articles 49 et suivants de la coordination, alors que la version française emploie uniquement le terme "région", la version néerlandaise fait usage indistinctement des termes "streek" et "gewest". Une plus grande uniformité terminologique serait également recommandée dans le texte néerlandais.

2.2.3.5. A l'article 60, § 1er, de la version néerlandaise du texte coordonné, il conviendrait d'écrire, par analogie avec la version française, "... of zal overschreden worden door de laboratoria voor klinische biologie, worden teruggevorderd bij de laboratoria voor klinische biologie, ...".

2.2.3.6. L'article 61 du texte coordonné fait quelque fois état, dans sa version néerlandaise, de "een aangepaste marktaandeelcoëfficiënt", alors que le texte français fait simplement mention d'un "coefficient-part du marché" (voir l'article 61, § 10, h, et r, § 12, alinéa 5 et § 14, alinéa 7).

Par ailleurs, l'article 61, § 14, alinéa 1er, du texte néerlandais fait état de "aangepaste gefactureerde uitgaven voor klinische biologie" (en français : dépenses adaptées de biologie clinique facturées), alors que l'alinéa 2 de la même disposition porte, dans le texte néerlandais, "aangepaste uitgaven" et, dans le texte français, "dépenses adaptées facturées".

2.2.3.7. Il y a une discordance entre les versions française et néerlandaise de l'article 86, § 3, alinéa 6, de la coordination. Sur la base du texte néerlandais, il paraît devoir se présumer que cette disposition confère un pouvoir facultatif au Roi ("De Koning kan bepalen ..."). Le texte français, en revanche, semble se rapporter à une obligation ("Le Roi détermine ...").

2.2.3.8. Selon le texte français de l'article 189 de la coordination, la désignation des réviseurs s'opère "de commun accord" (lire : "d'un commun accord") entre les ministres concernés. Le texte néerlandais utilise l'expression "met gemeen overleg" (lire : "in gemeen overleg").

2.2.3.9. A l'article 191, 7°, alinéa 4, du texte coordonné, la version néerlandaise peut être mise en harmonie avec la version française selon la rédaction suivante : "... die krachtens artikel 32 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, van rechtswege aangesloten zijn bij de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, ...".

2.2.4. En ce qui concerne certaines autres modifications que la coordination apporte à la loi du 9 août 1963 et qui ne visent pas particulièrement à éliminer une discordance entre les textes français et néerlandais, l'on est également en droit de se demander - compte tenu de leur portée - si le Roi n'a pas excédé par là le pouvoir de coordination dont Il a été investi.

2.2.4.1. Selon l’article 41 du texte coordonné, le Roi peut, sur proposition ou avis du Conseil général, adapter les dates et les délais mentionnés à l’article 51, § 1er. La référence à "l’article 51, § 1er" se subsitue à celle qui était faite à "l’article 34bis, §§ 2 et 3" dans l’article 25quinqies existant de la loi du 9 août 1963. La nouvelle référence paraît dès lors moins étendue que la référence existante, puisque le Roi n’est pas autorisé à adapter le délai de trente jours mentionné à l’article 51, § 3. Si l’on prend toutefois en compte que l’article 34bis, § 3, de la loi du 9 août 1963 a été modifié de manière fondamentale par la loi du 30 mars 1994, il est recommandé, par souci de la sécurité juridique, que le législateur confirme l’adaptation de la référence telle qu’elle figure à l’article 25quinquies existant de la loi.

2.2.4.2. L’attestation visée à l’article 53, alinéa 1er, du texte coordonné ne devra plus, dans le cadre du régime du tiers payant, être remise qu’à l’organisme assureur. Selon l’article 34quater, alinéa 1er, existant, de la loi, l’attestation doit, dans ce cas, être remise tant au bénéficiaire qu’à l’organisme assureur. Il a été communiqué au Conseil d’Etat que la modification apportée par l’article 53, alinéa 1er, de la coordination à l’article 34quater, alinéa 1er, qui vient d’être évoqué, confirme un procédé déjà utilisé dans la pratique. Il n’en demeure pas moins que l’article 53, alinéa 1er, comporte une modification quant au fond de l’article 34quater, alinéa 1er, existant de la loi, en sorte qu’il est souhaitable que le législateur en donne confirmation.

2.2.4.3. L'article 125, alinéa 2, du texte coordonné fait référence aux "titulaires visés à l'article 32, alinéa 1er, 7°, 11° et 12°". Cette référence est - en ce qui concerne la référence à l'article 32, alinéa 1er, 11° - plus étendue que celle figurant à l'article 70, alinéa 2, existant de la loi dès lors que cette disposition ne comporte aucune référence au point 8quater correspondant de l'article 21, alinéa 1er, de la loi.

2.2.4.4. Selon l'article 188, alinéa 6, du texte coordonné, la disposition énoncée à l'article 188 s'applique aussi aux commissaires du Gouvernement "désignés directement auprès de l'(I.N.A.M.I.) en vertu de la loi précitée du 16 mars 1954".

A ce propos, les notes justificatives portent ce qui suit :

> "En outre, dans les alinéas 1er et 5, il n'y a plus de référence à un article extrait du chapitre sur l'assurance soins de santé puisque la loi du 9 août 1963, modifiée par la loi du 15 février 1993, ne prévoit plus aujourd'hui de commissaires du Gouvernement auprès du Conseil général de l'assurance soins de santé et auprès du Comité de l'assurance soins de santé.
>
> En vertu de l'article 11 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, il existe toutefois des commissaires du Gouvernement auprès du Comité de l'assurance. Comme il n'apparaît pas que le législateur voulait déclarer l'article 188 non applicable à ces commissaires du Gouvernement, l'article 188 est complété par une disposition stipulant que l'article est également applicable aux commissaires du Gouvernement qui sont désignés directement auprès de l'Institut en vertu de la loi du 16 mars 1954".

Ce commentaire n'enlève rien à la constatation que l'article 188, alinéa 6, du texte coordonné équivaut à compléter la loi du 9 août 1963. Un tel ajout n'entre pas dans ce qui peut être regardé comme relevant du pouvoir de coordination du Roi et requiert au moins confirmation par le législateur.

2.2.4.5. L'article 191, alinéa 1er, 21°, du texte coordonné mentionne, comme ressources de l'assurance, "les montants qui, provenant d'autres secteurs de la sécurité sociale, sont attribués par ou en vertu de la loi à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités".

Bien qu'il paraisse indiqué de compléter, à l'article 191, alinéa 1er, de la coordination, l'énoncé des ressources de l'assurance par une disposition générale au sens du 21°, force est de constater, néanmoins, que la loi du 9 août 1963 ne comporte pas une telle disposition. Il s'agit dès lors, dans cette disposition également, d'un ajout à cette loi qui excède le pouvoir de coordination du Roi et qui doit, pour ce motif, être confirmé par la loi.

2.2.4.6. Selon l'article 193, § 1er, alinéa 3, du texte coordonné, le Roi fixe les modalités de répartition entre les organismes assureurs des ressources visées notamment à l'article 192, alinéa 4, 1°, g). Ces ressources sont celles visées à l'article 191, alinéa 1er, 9°, de la coordination et ont pour objet le financement de certaines tâches relatives au reclassement social des handicapés.

L’article 24, § 1er, de la loi du 16 avril 1963 relative au reclassement social des handicapés règle le financement des charges résultant de l’exécution de la mission du Fonds national de reclassement social des handicapés et confie au Roi le soin de fixer les modalités d’exécution de cet article. L’article 193, § 1er, alinéa 3, de la coordination présume manifestement que cette délégation comporte également le pouvoir de répartir les ressources concernées entre les organismes assureurs. Afin de lever toute incertitude quant à la pertinence de cette interprétation du pouvoir du Roi en cette matière, il serait souhaitable que le législateur se rallie à cette interprétation lorsqu’il confirmera la coordination.

2.3. Il y a lieu de déduire des observations formulées sous le point 2.2. qu’il est recommandé de soumettre la coordination en projet au législateur pour confirmation. Par voie de conséquence, il convient de relever également que, dans la mesure où la coordination comporte des dispositions à propos desquelles il est permis de se demander si leur insertion n’excède pas le pouvoir de coordination conféré au Roi, il faudra accomplir la formalité substantielle de l’article 15 de la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d’intérêt public de sécurité sociale et de prévoyance sociale.

3. La coordination en projet tend à uniformiser la terminologie de la loi du 9 août 1963. Force est de constater cependant que certains termes pourraient être employés d'une manière plus uniforme que ne le fait la coordination en projet.

3.1. Le texte néerlandais de la coordination utilise indistinctement le terme "hospitaliseren" et l'expression "opnemen in een ziekenhuis" (comparer, par exemple, les article 57 et 191 avec les articles 46, 53, 100 et 206). Le texte français fait uniquement usage du terme "hospitaliser". Une même uniformité serait également de mise dans la version néerlandaise.

3.2. La coordination utilise indistinctement, dans le texte néerlandais, les termes "verstrekkingen" et "prestaties" (en français : prestations) pour désigner les prestations de santé au sens de l'article 23 de la loi du 9 août 1963 (article 34 du texte coordonné). Il est recommandé, eu égard précisément à la terminologie employée à l'article 34 de la coordination, d'y faire uniquement état de "verstrekkingen" lorsqu'il s'agit de prestations de santé.

3.3. La coordination sélectionne quelquefois une terminologie déterminée qui s'écarte de celle utilisée dans le texte qui lui est intégré. C'est ainsi que l'article 191 du texte coordonné fait usage de l'expression "intervention

de l'Etat" (en néerlandais : "rijkstegemoetkoming"), alors que la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés emploie l'expression "subvention de l'Etat" (en néerlandais : "rijkstoelage").

Selon le dictionnaire "Benelux Sociaalrechtelijk Woordenboek" (troisième édition), "tegemoetkoming" (en français : allocation, intervention, subvention) est défini comme "een uitkering krachtens een regeling van sociale bijstand (bijvoorbeeld een tegemoetkoming aan minder-validen), of een gehele of gedeeltelijke vergoeding van gemaakte kosten of gederfde inkomsten, of een uitkering, toegekend aan werknemers of ondernemingen om de tewerkstelling te bevorderen".

Selon le même ouvrage, il y a lieu d'entendre notamment par "toelage" (en français : allocation, subside, subvention) : "het bedrag waarvan de omvang naargelang van de omstandigheden wordt vastgesteld en dat de overheid toekent aan lagere overheidsorganen, aan andere overheidsdiensten of aan particuliere instellingen die door of krachtens de wet met een functie van algemeen belang zijn belast". Le dictionnaire définit ensuite la notion de "rijkstoelage" (en français : subvention de l'Etat) en ces termes : "een toelage, verstrekt door de centrale overheid". Il n'est fait, en revanche, aucune mention de la notion de "rijkstegemoetkoming".

Il ressort des définitions qui précèdent, et compte tenu de la portée de l'article 191 du texte coordonné, qu'il serait préférable d'utiliser dans cette disposition les notions "subvention de l'Etat/rijkstoelage".

4. Sur le point de l'emploi de capitales et de minuscules dans la coordination en projet, les auteurs ont adopté comme règle que les différents organes administratifs de l'I.N.A.M.I. sont indiqués par une majuscule, alors que pour certains services de ces organes, il est fait usage d'une majuscule ou d'une minuscule selon qu'il s'agit d'une référence spécifique (par exemple "le Conseil technique de la kinésithérapie") ou d'une mention générale (par exemple "les conseils techniques concernés"). Ce procédé peut être admis, pour autant qu'il soit appliqué de manière conséquente dans l'ensemble de la coordination. Sur ce point, il convient de constater que certaines notions ont été indiquées à tort par une majuscule. Signalons à cet égard l'indication de certains services tant généraux que particuliers ou celle du conseiller budgétaire et financier, qui n'est indiqué par une minuscule qu'à l'article 17, alinéa 2, 6°. Au surplus et par dérogation au procédé exposé ci-dessus, la mention générale des conseils techniques porte également une majuscule dans certaines dispositions de la coordination.

5. Le texte de la loi coordonnée est suivi de quatre annexes, comprenant respectivement les dispositions non reprises (lire : incluses) dans la coordination (annexe I), le plan de la coordination et table de concordance de la

coordination avec la loi originelle du 9 août 1963 (annexe II), la table de concordance de la loi originelle avec la coordination (annexe III) et un ensemble de notes justificatives (annexe IV).

Dans le souci d'une plus grande clarté et, partant, d'une meilleure intelligibilité de la coordination en projet, il serait indiqué de faire figurer la table des matières en une annexe distincte. Dans le texte présentement soumis, cette table des matières ne peut, en effet, être consultée que pour autant que l'on consulte également la table de concordance figurant à l'annexe II.

6. Dans l'hypothèse où, à la suite de l'avis du Conseil d'Etat, des modifications étaient apportées à la coordination en projet, il incombera au Gouvernement de veiller à y conformer, le cas échéant, également les notes de bas de page et les notes justificatives.

EXAMEN DU TEXTE.

Arrêté de coordination.

1. Le présent projet de coordination n'est pas intervenu en application de la loi du 13 juin 1961 relative à la coordination et à la codification des lois. En effet, le Roi fait usage de l'autorisation de coordonner contenue, d'une part, à l'article 145 de la loi du 9 août 1963 et, d'autre part, à l'article 90 de la loi du 15 février 1993.

Il n’y a pas lieu, dès lors, de faire mention de la loi du 13 juin 1961 dans le préambule de l’arrêté de coordination.

2. La coordination est mise à profit pour mettre la loi du 9 août 1963 en concordance avec l’article 1er de la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales (voir l’article 191, alinéa 1er, 7°, du texte coordonné). Le Roi tient à cet effet le fondement légal requis de l’article 8 de la même loi du 1er août 1985. Il conviendrait, dès lors, de viser cette dernière disposition au préambule de l’arrêté de coordination.

3. A l’article 1er de l’arrêté en projet, il n’y a lieu de mentionner que les lois ou dispositions législatives incluses dans la coordination. Il ne s’impose pas, dès lors, de mentionner des lois qui sont uniquement visées dans la coordination ou à la terminologie desquelles celle du texte coordonné est adaptée.

4. Il serait utile de compléter le projet d’arrêté de coordination par une disposition mentionnant l’intitulé de la coordination.

5. Compte tenu notamment des observations qui précèdent, la rédaction suivante est suggérée pour l’arrêté de coordination :

"ARRÊTÉ ROYAL PORTANT COORDINATION DE LA LOI DU 9 AOÛT 1963 INSTITUANT ET ORGANISANT UN RÉGIME D'ASSURANCE OBLIGATOIRE SOINS DE SANTÉ ET INDEMNITÉS.

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir,

SALUT,

Vu la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, notamment l'article 145;

Vu la loi du 1er août 1985 portant des dispositions sociales, notamment l'article 8;

Vu la loi du 15 février 1993 portant réforme de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, notamment l'article 90;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Article 1er. Les dispositions suivantes, tenant compte des modifications qu'elles ont subies, sont coordonnées selon le texte annexé au présent arrêté :

1° la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, modifiée par ... (énumération de tous les textes modificatifs);

2° l'article 26, dans la mesure où il est applicable à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, et l'article 39bis, § 3, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, modifiée par les arrêtés royaux n°s 214 du 30 septembre 1983 et 528 du 31 mars 1987;

3° l'article 6 de la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales;

4° l'article 7, § 2, alinéas 1er, 3 et 4, de la loi relative à la suppression et à la restructuration d'organismes d'intérêt public et d'autres services de l'Etat, coordonnée le 13 mars 1991, modifié par la loi du 26 juin 1992;

5° la loi du 15 février 1993 portant réforme de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité".

Art. 2. La coordination portera l'intitulé suivant : "Loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités".

Art. 3. Notre Ministre des Affaires sociales est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires sociales,

M. DE GALAN".

Texte de la coordination.

Intitulé.

Conformément à la formulation usuelle pour l'intitulé d'un texte coordonné, il conviendrait d'écrire à la fin de l'intitulé "..., coordonnée le ... (date de l'arrêté de coordination)".

Article 5.

Pour des motifs de correction du langage, il serait préférable d'écrire à l'alinéa 1er du texte néerlandais, in fine : "... en heeft rechtspersoonlijkheid" au lieu de "... en geniet rechtspersoonlijkheid". Il y aurait lieu d'adap-

ter dans le même sens la rédaction du texte néerlandais d'autres dispositions de la coordination (voir les articles 6 et 10).

Dans la dernière phrase de l'article 5, alinéa 3, le texte néerlandais porte que seuls les membres ont "beslissende stem". Dans d'autres dispositions du texte néerlandais (par exemple à l'article 6, alinéa 2), seuls les membres sont "stemgerechtigd". Le texte français faisant usage exclusivement de l'expression "voix délibérative", une même uniformité terminologique s'impose également dans le texte néerlandais.

Article 18.

Dans le texte néerlandais de l'alinéa 1er, il conviendrait d'écrire "..., door de bemiddeling van het Verzekeringscomité, en aan de Minister verslag uit ...".

Article 26.

Il appartiendra au Gouvernement de se concerter quant à savoir s'il ne serait pas préférable d'intégrer à l'article 26, sous la forme d'un paragraphe 2 distinct, l'article 50, § 2, qui contient une disposition spécifique relative aux commissions qui y sont visées. Dans cette hypothèse, il y aurait lieu d'inclure l'article 26 - qui a une portée générale - en un paragraphe 1er distinct et d'adapter évidemment la rédaction de l'article 50, § 2.

Article 28.

Dans le texte néerlandais de l'article 28, § 2, alinéa 6, il paraît plus correct, quant au fond, d'écrire, "gewone meerderheid" au lieu de "betrekkelijke meerderheid".

Article 32.

Aucun motif ne justifie de continuer à faire usage, à l'article 32, alinéa 1er, 1° et 9°, de la terminologie de la loi du 9 août 1963 telle qu'elle existait avant sa modification, opérée par la loi du 15 février 1993.

Article 35.

A l'article 35, § 2, 1°, il y aurait lieu d'écrire dans le texte néerlandais "..., die beslist over het doorsturen ervan aan het Verzekeringscomité".

A l'article 35, § 2, 4°, la référence à "l'article 51, § 3, dernière (lire : dernier) alinéa" paraît devoir être élargie en une référence à l'ensemble de l'article 51, § 3, dès lors que, s'il est vrai que le dernier alinéa de ce paragraphe délègue des compétences au Roi, cette délégation est cependant en relation avec la procédure décrite dans les autres alinéas de ce paragraphe.

Article 36.

A l'article 36, alinéa 3, il peut suffire d'écrire "... sur les propositions visées aux alinéas 1er et 2".

Article 42.

Selon l’article 42, alinéa 3, les conventions sont soumises à l’approbation du Comité de l’assurance. Il est recommandé de spécifier dans la note de bas de page relative à l’article 42 ou du moins dans les notes justificatives, pourquoi l’article 42, alinéa 3, doit être maintenu dans la coordination, compte tenu notamment de l’article 22, 3°. En effet, en l’absence de pareille précision, des questions pourraient surgir quant à la cohérence interne des dispositions concernées de la coordination, d’autant qu’il faut constater que l’article 50, qui règle les relations avec les médecins et les praticiens de l’art dentaire, ne contient aucune disposition au sens de l’article 42, alinéa 3.

Article 47.

L’article 47, § 1er, élimine une discordance entre le texte français et le texte néerlandais, en ce qui concerne les "interventions visées à l’article 37, § 12". Il est recommandé d’inclure, dans le projet, une note justificative à ce sujet.

Article 49.

A l’article 49, § 5, alinéa 4, il conviendrait d’écrire dans le texte néerlandais "...; alsdan kunnen, indien het in het tweede lid bepaalde quorum is bereikt, de bepalingen van het derde lid ...".

Dans le texte français de cette même disposition, on écrira "visé aux alinéas 2 et 3", "fixé à l'alinéa 2", "les dispositions de l'alinéa 3" (deux fois) et "celles de l'alinéa 2".

Article 50.

Sans préjudice de la suggestion faite dans le présent avis, tendant à intégrer l'article 50, § 2, à l'article 26, il serait préférable, dans le texte néerlandais de l'alinéa 4 du paragraphe précité, de remplacer les mots "drie vierdemeerderheid" par les mots "drievierde meerderheid".

Article 51.

A l'article 51, § 1er, alinéa 6, 2°, alinéa 1er, il conviendrait d'écrire "... sont de stricte application; ces conditions sont celles ...".

Article 52.

Contrairement à d'autres dispositions similaires de la coordination, l'article 52, § 1er, alinéa 4, prévoit encore l'intervention du Ministre. Il résulte de la loi du 15 février 1993 qu'il convient de faire mention en l'espèce, non pas du Ministre, mais du Comité de l'assurance. Conformément à l'article 22, 3°, de la coordination, le Ministre pourra d'ailleurs s'opposer à la décision du Comité de l'assurance.

Article 59.

Sans préjudice de l'observation générale formulée sous le point 2.2.1., il convient d'inférer de la rédaction de l'article 59 que le Roi ne pourra prendre un arrêté que pour autant que le Conseil général ait préalablement pris en la matière une initiative sous la forme d'une proposition. Le fonctionnaire délégué a communiqué que telle n'est aucunement l'intention, ce qui ressort des notes justificatives faisant l'objet de l'annexe IV. Il est recommandé, dès lors, d'adapter la rédaction de l'article 59 en y faisant état, non pas d'un droit d'initiative du Conseil général, mais par exemple d'une simple compétence consultative de ce conseil. Pareille adaptation peut être réputée se situer dans les limites du pouvoir de coordination du Roi.

Article 60.

Eu égard à la portée des dispositions concernées, la troisième phrase de l'article 60, §§ 1er et 7, seraient mieux à leur place à l'annexe I "Propositions non reprises (lire : incluses) dans la coordination". Si cette suggestion est retenue, il y aura lieu d'adapter la note de bas de page (60) en ce sens qu'il conviendra de supprimer les mots "et 8" ainsi que la référence à la loi du 26 juin 1992, article 20. Le remplacement des mots "l'Institut national d'assurance maladie-invalidité" par les mots "l'Institut" sera omise et le numéro du paragraphe 8 ne sera pas remplacé par le numéro 7. Pourront être omises également toutes les modifications au paragraphe 7 ainsi que les références figurant dans ce paragraphe.

Article 61.

Il n’y a pas de raison d’inclure dans la coordination les dispositions de l’article 34undecies bis, §§ 1er à 9, de la loi du 9 août 1963, dès lors qu’il s’agit de dispositions temporaires qui sont exclusivement applicables aux prestations fournies jusqu’au 31 décembre 1990. Conformément à l’usage en matière de coordination telle que la présente, il serait préférable d’inclure ces dispositions temporaires à l’annexe I.

Il y aura lieu, en outre, d’avoir égard à ce que, en son avis n° L. 23.207/1, émis le 31 mars 1994 sur un projet d’arrêté royal "modifiant l’arrêté royal du 14 septembre 1984 établissant la nomenclature des prestations de santé en matière d’assurance obligatoire contre la maladie et l’invalidité", le Conseil d’Etat, section de législation, a recommandé une modification de l’intitulé de l’arrêté royal précité, compte tenu de la terminologie modifiée de la loi du 9 août 1963. Si cette recommandation a été retenue, il y aura évidement lieu d’apporter également la même adaptation à l’article 61, § 1er, a), du texte coordonné.

Article 69.

Dans la mesure où l’article 69, §§ 4 et 5, érige en condition une "proposition" du Conseil général, l’on se reportera à l’observation faite à propos de la disposition correspondante de l’article 59.

Au surplus, il y aurait lieu d'écrire à la fin du texte français de l'article 69, § 5, : "... aux bénéficiaires hospitalisés ou non hospitalisés".

Article 71.

En ce qui concerne l'alinéa 2 de l'article 71, il convient également de se référer à l'observation faite à propos de l'article 59 quant à l'exigence d'une "proposition" du Conseil général, qui y est inscrite.

Article 86.

Par analogie avec le système employé pour le secteur des soins de santé, il pourrait être envisagé de remplacer les mots "assurance obligatoire soins de santé et indemnités, secteur des indemnités", par les mots "assurance indemnités". Ce procédé contribuerait à l'uniformité et, partant, à la lisibilité de la coordination. Dans cette éventualité, il conviendrait d'adapter dans le même sens certaines autres dispositions de la coordination (notamment l'article 97).

Article 87.

Dans le texte néerlandais de l'article 87, alinéa 4, il y aurait lieu d'écrire : "... Evenwel worden de rechten van deze werknemers over de eerste zes maanden ...".

Article 93.

Dans le texte néerlandais de la note de bas de page (93) il conviendrait de supprimer chaque fois les mots "eerste lid".

Article 102.

Il serait préférable d'écrire à l'alinéa 3 : "Sans préjudice des conditions prévues à l'article 101, le Comité de gestion du Service des indemnités peut renoncer à récupérer en tout ou en partie ...".

Article 105.

Dans le souci d'améliorer la lisibilité de la note de bas de page (105) il serait indiqué de spécifier que les mots "soit détenu en prison ou interné dans un établissement de défense sociale" sont remplacés par le texte nouveau.

Article 113.

Il serait indiqué d'écrire dans le texte français de l'article 113, alinéa 1er, à l'instar du texte néerlandais : "..., pour chaque jour ouvrable des périodes de repos de maternité, visées à l'article 114 ...".

Article 144.

Dans le texte néerlandais de l'article 144, § 1er, alinéa 1er, il serait préférable, conformément à l'usage, d'intervertir les mots "Franstaligen" et "Nederlandstaligen" et d'en faire mention dans la note de bas de page (144).

Article 181.

La référence à l'article 12, 10°, figurant à l'article 181, alinéa 4, de la coordination, est une correction de la référence à l'article 8, 9°, de la loi du 9 août 1963, qui figure à l'article 113, alinéa 4, actuel, de cette loi. Il est recommandé de donner dans les notes justificatives, une précision au sujet de cette correction.

Article 191.

A l'article 191, alinéa 1er, 2°, sont visées notamment les cotisations personnelles versées en application de l'article 129, 2°. Etant donné que la délégation accordée au Roi dans cette dernière disposition ne porte pas expressément sur l'obligation de verser des cotisations personnelles, il serait indiqué d'écrire à l'article 191, alinéa 1er, 2°, : "2° les cotisations personnelles versées par les titulaires en application notamment des ...". Il y aura lieu, alors, d'apporter une adaptation similaire au texte de l'article 192, alinéa 4, 1°, b) et 2°, b).

Toujours à l'article 191, alinéa 1er, il conviendrait, conformément à l'usage en matière de coordination, de retirer de la coordination les alinéas 3, 4 et 5 du point 15° pour les inclure à l'annexe I.

Article 195.

Eu égard à la portée de l'article 195, § 2, alinéa 3, il suffit d'inclure cette disposition à l'annexe I.

Annexes.

1. L'annexe III mentionne à côté de l'article 19 de la loi du 9 août 1963 - l'article 26 du texte coordonné - également les lois ayant modifié l'article 27 de cette loi. Il serait cependant préférable de faire figurer cette mention dans la table de concordance en regard de ce dernier article.

2. Toujours à l'annexe III, les autres lois ou dispositions de celles-ci, qui sont coordonnées avec la loi du 9 août 1963, sont mentionnées à côté de l'article de la loi du 9 août 1963 avec lequel ces lois ou dispositions sont coordonnées. Il est cependant plus correct et plus conforme à l'usage de mentionner séparément ces lois et dispositions (voir par exemple l'annexe II aux lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, M.B. du 21 août 1991).

3. L’article 142 de la loi du 9 août 1963, mentionné à l’annexe III, doit être défini comme disposition modificative et non comme disposition abrogatoire.

4. A l’annexe IV, il n’est pas indiqué avec précision quel est l’article du projet visé après l’article 57. Le texte français mentionne l’"article 58, § 5, 2, du projet", tandis que le texte néerlandais fait état de "artikel 58, § 5, van het ontwerp".

L’article 58, toutefois, ne comprend que deux paragraphes.

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de
Mevrouw Madame	: S. VANDERHAEGEN,	kamervoorzitter, président de chambre,
de Heren Messieurs	: M. VAN DAMME, : P. LEMMENS,	staatsraden, conseillers d'Etat,
	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH,	assessoren van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,
Mevrouw Madame	: A. BECKERS,	griffier, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van Mevr. S. VANDERHAEGEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de Mme S. VANDERHAEGEN.

Le rapport a été présenté par M. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. G. VAN HAEGENDOREN, référendaire.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

A. BECKERS.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

S. VANDERHAEGEN.